

399102

MINA SKOLÅR!

Jag har snart gått i skolan i nio år. Och jag har bytt skola en gång bara, och det var då jag skulle börja högstadiet.

När jag först började i ettan var jag jättnervös och rädd, jag kunde ju inte prata flytande svenska. Och jag hade bara bott i Sverige i ungefär 2 år. Jag hade inte heller så många kompisar, jag kände mig lite utanför helt enkelt. Men efter några veckor i klassen så kändes allt bättre. Jag hade redan fått många kompisar, och det var inte så jobbigt det där med språket längre. Att vara invandrare och byta kultur och traditioner är inte lätt. Speciellt om man är vuxen. Jag tror nog att det var därför jag lärde mig språket rätt så fort, p.g.a att jag var liten.

Jag minns inte så mycket ~~om~~^{av} mina skolår ⁱ
lågstadiet, men jag kommer ihåg mycket
~~om~~^{av} mina skolår ⁱ mellanstadiet.

Trumman hette skolan jag gick på i låg- och
mellanstadiet. Det var roligt att gå där.

Dom flesta lärarna var trevliga, snälla och
glada för det mesta. Mina lärare i lågstadiet

hette Malin, Lena och Hans tror jag. Och mina

lärare i mellanstadiet var Lennart och -

Johanna. 14:an och 5:an hade vi Anders i nästan

alla ämnen, förutom i engelskan och ÖÄ:n. 16:an

hade vi Johanna i nästan alla ämnen.

När jag gick ⁱ lågstadiet hade jag en bästis

som hette Anna. Men hon bytte skola när

vi gick i 3:an. Så jag blev tvungen att hitta

en ny bästis, och det gjorde jag. Melanie

hette hon. Vi var ofta med varandra men
efter ett tag (så) växte vi ifrån varandra.
Och vi hamnade i olika klasser när vi skulle
börja i mellanstadiet. Då började jag att
vara med en annan kompis som hette Senja.

Jag och Senja lärde (ju) känna varandra
när vi gick på lekis. Och vi hade gått i -
ettan
samma klass sen 1:an. Hon går fortfarande
i min klass.

När jag började i ^{sjuan} 7:an förändrades allting.

Man fick nya klasskamrater, nya lärare, allt
var nytt. Det kändes också jobbigt att börja på
en ny skola. Jag trodde inte att jag skulle trivas
här, men det gjorde jag ändå. Snart har
jag gått på Vallsbo, i ^{tre} 3 år. Och snart ska
jag sluta här, och börja på gymnasiet. Det
känns konstigt och jag blir nervös varje gång

jag tänker på det. Men när jag tänker tillbaks
på mina skolår så har det varit mycket roligt,
konstigt, jobbigt m.m.

Varje gång jag har bytt klass eller då jag
bytte skola så har jag alltid trott det värsta.

Jag har alltid tänkt negativt, men nu inför
gymnasiet så har jag faktiskt börjat
tänka ^{positivt} positivt. Visst är det nervöst och pirrigt
men det går nog över tror jag, det har ju
gjort det förut så...

Det känns skönt att sluta högstadiet snart.

Jag känner att jag har växt upp så mycket
nu, snart är man vuxen och ska bygga upp
sin egen framtid. Skolan är något viktigt,
jag tror nog att jag är den jag är p.g.a
skolan, men också p.g.a var~~s~~ jag kommer
ifrån och där jag har växt upp och - 4

viktigast av allt så tror jag att min familj och kultur har mycket med det att göra.

Jag kan inte uttrycka och beskriva mina tankar, känslor och minnen på ett bra sätt, så att ni förstår hur mina skolar har sett ut eller varit. Men jag kan säga det att jag har spenderat snart nio långa år av mitt liv på att gå i skolan, men det är något som jag aldrig kommer att ångra. /

VG